

lig Anledning for den højtærede Minister til at se at komme bort fra denne Forhøjelse paa denne Konto, nemlig den, at den er oprindelig kommen ind ligesvem ved en Trykfejl. Der er i sin Tid ved en Trykfejl i Stedet for 25,000 blevet sat 35,000, og saa tog man dette Beløb provisorisk, det vil sige, paa det provisoriske Budget satte man 35,000 i Stedet for 25,000, endstønt ingen nogen Sinde havde haft i Sinde at ville have mere, og senere ere de 35,000 blevne staaende og brugte. — Angaaende Forslaget under Nr. 50, Provst Højbergs Rejse til de Forenede Stater, har jeg en lille Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Hørup), som jo her forsvarede Mindretallets Stilling til denne Bevilling. Han vilde faa ud af, hvad jeg ellers havde udtalt om Bevillinger, som han syntes lignede denne, at efter min egen Motivering maatte jeg komme til Nægtelse af denne Bevilling. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, det er berettiget af ham at drage den Slutning, idet der nemlig er en Grundforskel paa denne Bevilling og Bevillinger paa andre Punkter af lignende Art, og det er simpeltvæl denne, at efter Grundlovens § 3 er den evangelisk-lutheriske Kirke den danske Folketirke og understøttes som saadan af Staten. Det er det hele. Det ærede Medlem og jeg ere bægge to her som enkelte Medlemmer konfessionsløse; vi maa høre til hvilken som helst Trosbekendelse, vi ville, men hvad Tinget som Helhed angaar, er det efter min og Flertallets Mening pligtigt til at understøtte den evangelisk-lutheriske Kirke paa hensigtsmæssig Maade, og naar man altsaa finder det hensigtsmæssigt — og jeg tror, det er berettiget — for at bevare de danske Menigheder i Nordamerika og deres Forbindelse med Moderkirken her i Landet, at give en saadan Bevilling, tror jeg ogsaa, det er berettiget at give den uden Hensyn til, hvad Mening man ellers har med Hensyn til Foreninger og deslige. — Den højtærede Minister tog Endringsforslaget under Nr. 53 tilbage, saa jeg skal ikke spilde mange Ord paa det. Endstønt det er tiltraadt af Udvalget, tiltræder jeg ogsaa Tilbagetagelsen, da det hele jo beror paa en Fæsttagelse. — Angaaende Forslaget under Nr. 54: „Udgivelsen af Aktstykker og Materialier ved Rigssarkivet“, synes der mig at være en lille Uoverensstemmelse mellem det, den højtærede Minister sagde, og det, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) vistnok har udtalt. Den højtærede Minister sagde, at den var en Godtgørelse til disse Embedsmænd for Arbejde, som var gjort i deres Fritid, medens jeg forstod

det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds saaledes, at det var til Udgivelsen af Skrifter, til Trykarbejde og deslige, at Pengene skulde bruges. Hvis det var Ministerens Mening, at de skulde bruges til Honorarer for disse Embedsmænd for Arbejde i deres Fritid, kommer man ind paa et meget vanskeligt Spørgsmaal; thi hvad skal egentlig forstås ved saadanne Embedsmænds Arbejdstid og ved deres Fritid? Vi kunne saa overordentlig vanskelig gaa ind paa Ekstrahonorarer for Embedsmænd for Forretninger i deres Fritid, som ere fuldstændig ensartede med, hvad de ellers have at bestille. Embedsmænd ved Arkiverne have med Arkivsager at bestille, med deres Behandling, Udgivelse osv., hvad der kan være fornødent for Arkivbehandling, men saa at give et Ekstratillæg for at gøre, hvad der efter min Mening hører med til deres Embedsforretninger, kan jeg ikke gaa ind paa.

Hvad dernæst Honorarer til en Medhjælper for Undervisningsinspektøren angaar, mente den højtærede Minister ogsaa, at vi burde gaa ind paa det af ham stillede Forslag, idet det nemlig hed sig, at den Mand, som man vilde bruge, ikke kunde faas for et mindre Beløb end det, Ministeren havde forlangt. Han kunde ikke faas for mindre end 3,000 Kr., medens Udvalget mente, at 2,000 Kr. kunde være et passende Honorar. Den Argumentation høres jo ikke saa sjælden, at man vil have en bestemt Mand, men at man ikke kan faa ham uden at give saa og saa meget derfor. Vi ere ogsaa undertiden gaaede ind derpaa f. Eks. over for afdøde Docent Fjord, som forlangte et bestemt Beløb til en Beregner, som han kun mente at kunne faa derfor, og han vilde ikke have nogen anden. Vi gik ind derpaa, fordi Fjord nu en Gang var Fjord, men jeg ved ikke, om man kunde gaa ind paa denne Betragtning, at en matematisk Undervisningsinspektion skulde være et saa specielt, ejendommeligt Hverv, at det skulde være nødvendigt at have netop den Mand dertil, at der kun var een Mand i Landet, der kunde bruges dertil. Skulde der ikke være en yngre Videnskabsmand, som kunde gøre det for det Honorar, vi have foreslaaet; jeg kan ikke tro andet.

Den højtærede Minister mener dernæst, at naar vi ikke ville honorere en Mand for at føre Tilsyn med Musikonservatoriet, kunde vi forhøje Ministerens Medhjælpssum med det samme Beløb. Men det blive vi ikke rigere af, det bliver egentlig Sip som Sap. Jeg ved ikke, hvad der opnaas derved, men denne ny Tante af Ministeren skal jeg ikke